

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 10

SURAH Yunus

Kapitelnamn: *Surat Yunus* – uppkallad efter profeten Yunus (Jonas). Den består av 109 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Guds enhet, uppenbarelsens sanning och människans ansvar.
- **Innehåll:** Påminnelser om skapelsen, domens dag och människans fria val. Berättelser om Nuh och Musa, samt särskilt om Yunus vars folk omvände sig och räddades. Koranen framställs som en klar vägledning och barmhärtighet.
- **Budskap:** Tro och lydnad leder till frälsning, medan förnekelse leder till undergång. Guds barmhärtighet omfattar dem som omvänder sig.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Alif lam ra. DETTA ÄR budskap ur den uppenbarade Skriften, ur vilken visdomen [flödar]. (1) Förvånas människorna över att Vi har gett en man ur deras [egna] led uppdraget att varna dem och att förkunna för de troende ett glatt budskap? [Budskapet] att de genom uppriktigheten i sin [tro] har [vunnit] en framskjuten plats hos sin Herre. De som förnekar sanningen säger: "Denne [man] är uppenbart en trollkarl som bländar och

förhäxar [med sitt tal]." (2) ER HERRE är helt visst Gud, som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar [över Sitt verk] i Sin allmakts härlighet och styr skapelsens ordning. Ingen kan tala [inför Honom] till förmån för en annan utan Hans tillåtelse. Detta är Gud, er Herre. Honom [ensam] skall ni tillbe! Vill ni inte tänka över detta (3) Till Honom skall ni alla vända tillbaka enligt Guds sanningslöfte. Han inleder skapelsen och skall när tiden kommer förnya den för att rättvist belöna dem som hade tron och levde rättskaffens; men de som framhårdade i att förneka sanningen skall bjudas en dryck av skållhett vatten och de skall få utstå ett svårt lidande för sitt [envisa] förnekande. (4) Det är Han som skapade solen som ett bländande ljus och månen [som återger dess] sken, och som har fastställt dess faser, så att ni kan räkna åren och mäta [tiden]. Gud har inte skapat detta utan en plan och ett syfte. Han framställer budskapen fast och klart för de insiktsfulla. (5) I växlingen mellan natt och dag, och i allt vad Gud har skapat i himlarna och på jorden, ligger i sanning budskap till dem som fruktar Honom. (6) De som inte ser fram mot mötet med Oss och som är nöjda med [vad de kan uppnå i] detta liv och slår sig till ro med detta, och de som ställer sig likgiltiga till Våra budskap - (7) de skall ha sin hemvist i Elden, [lönen] för deras handlingar. (8) Genom deras tro leder Gud dem som tror och lever rättskaffens dit där bäckar porlar vid deras fötter, lycksalighetens lustgårdar. (9) Där skall de [säga i sin bön]: "Stor är Du, Gud, i Din härlighet!" Och [änglarna] skall hälsa dem med fredshälsningen. Och de skall avsluta sin bön [med orden]: "Låt oss lova och prisa Gud, världarnas Herre!" (10) OM GUD lät människor drabbas av det onda [de förtjänar] lika snabbt som de hoppas att goda ting [skall komma dem till del], skulle deras tid helt visst vara ute. Men Vi låter dem som inte ser fram mot mötet med Oss [fortsätta] i sitt trotsiga övermod, snubblande än hit än dit i blindo. (11) När människan drabbas av ett ont anropar hon Oss [om hjälp], var hon än befinner sig; men när Vi har befriat henne från det onda går hon obekymrad vidare som om hon aldrig hade bett till Oss [om hjälp] mot det onda som drabbade henne. Och liksom [denna människa] har de som förslösar sina själar förmåtts att tro att vad de gör är rätt. (12) Vi har låtit [många] slakten före er gå under när de framhårdade i orättfärdighet; trots att sändebuden kom till dem med klara bevis, ville de inte tro. Så lönar Vi de oförbätterliga syndarna. (13) Därefter lät Vi er efterträda dem på jorden för att [låta er visa ert sinnelag] i era handlingar. (14) NÄR DE som inte ser fram emot mötet med Oss [hör] Våra klara budskap läsas upp för dem, säger de: "Ge oss en annan text [att läsa] eller ändra denna." Säg [Muhammad]: "Det tillkommer inte mig att ändra denna [text] efter mitt huvud. Jag följer bara vad som uppenbaras för mig. Om jag visade min Herre [sådan] olydnad, måste jag frukta att [Hans] straff [skulle

drabba mig] en olycksdiger Dag.” (15) Säg: ”Om Gud så hade velat, skulle jag inte ha läst upp för er [något ur] denna [Skrift] och Han skulle inte ha låtit den komma till er kännedom [på annat sätt]. Jag har levt hela mitt liv bland er innan [uppenbarelsen kom till mig]. Använder ni inte ert förstånd?” (16) Och vem är mer orättfärdig än den som diktar upp osanningar om Gud eller påstår att Hans budskap är lögn? Det skall inte gå de obotfärdiga syndarna väl i händer. (17) Vid sidan av Gud dyrkar de vad som varken kan skada eller gagna dem och säger: ”De är våra talesmän inför Gud.” Säg: ”Vill ni underrätta Gud om något i himlarna eller på jorden som Han inte känner till? Stor är Han i Sin härlighet, höjd över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida!” (18) MÄNNISKORNA utgjorde en gång ett enda samfund, men skiljaktiga meningar uppstod [mellan dem]; och om inte din Herre redan hade beslutat [annorlunda], skulle de frågor som de blev oense om ha avgjorts. (19) OCH DE säger: ”Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?” Säg [till dem]: ”Gud ensam äger kunskapen om det som är dolt för människor. Vänta därför [på Guds avgörande]. Jag skall vänta med er.” (20) Men när Vi skänker [dessa] människor Vår nåd efter det att olyckor drabbat dem, tar de genast itu med att förfärdiga lögner [som de vill sätta] mot Våra budskap. Säg: ”Gud kullkastar era planer snabbare [än ni smider dem]; Våra utsända skriver ned era listiga påfund.” (21) Det är Han som låter er färdas till lands och till sjöss. [Se här vad som kan hända] när ni gör en sjöresa: [Skeppet] seglar för förlig vind med dem [som gått ombord] och de gläder sig åt resan – tills det blåser upp till storm och vågorna slår över dem från alla håll och de tror att [döden] har dem i ett fast grepp. De ropar till Gud med ren och uppriktig tro och ber: ”Om Du räddar oss ur denna fara skall vi sannerligen visa oss tacksamma!” (22) Men när Han har räddat dem, begår de [nya] övergrepp på jorden i strid med sanning och rätt. Människor! Ert [orättmätiga] våld återfaller [till sist] på er själva. Njut den flyktiga glädje som livet på jorden kan rymma; till slut skall ni återvända till Oss och Vi skall låta er veta vad era handlingar [var värda]. (23) Livet i denna värld kan liknas vid regn som Vi låter falla från skyn och som suggs upp av jordens växtlighet; en del av detta blir till föda för människor och boskap. När jorden sedan har nått sin fulla blomstring och är grann att skåda, och dess bebyggare tror att de har tagit herraväldet över den, nås den av Vår befallning om natten eller mitt på ljusa dagen, och så lägger Vi [fälten] öde som avmejade stubbåkrar, som om gårdagens [mognande skördar] hade varit [en synvilla]. Så framställer Vi [Våra] budskap fast och klart för människor som tänker. (24) GUD KALLAR [människan] till den eviga fredens boning och Han leder den till den raka vägen som vill [vägledas]. (25) De som gör det goda och det rätta skall få det högsta goda – och mer därtill. Inga skuggor, inga känslor av skam skall förmörka

deras ansikten [på Uppståndelsens dag] – deras arvedel är paradiset och där skall de förbli till evig tid. (26) Men de som ständigt begår orätt, för dem skall lönen för varje ond handling vara vad som motsvarar den; och skammen skall förmörka deras ansikten – de har inget skydd mot Guds [vrede] – som om de hade täckts av en flik av nattens svarta [mantel]. Deras arvedel är Elden; där skall de förbli till evig tid. (27) Den Dag då Vi samlar dem alla åter skall Vi säga till dem som satte medhjälpare vid Guds sida: "Stig tillbaka till era platser, ni och de som ni ville sätta vid Vår sida!" När Vi sedan har skilt dem åt skall medhjälparna säga till dem [som tillbad dem]: "Det var inte oss ni tillbad – (28) här behövs inga andra vittnen än Gud – vi visste ingenting om er tillbedjan." (29) Då skall var och en få erfara vad han sände framför sig [till Domen. Alla] skall föras tillbaka till Gud, deras sanne Herre, och de [medhjälpare till Honom] som de hade uppfunnit, skall [då] ha övergett dem. (30) SÄG: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens ordning?" På detta kommer de att svara: "[Det är] Gud." Och du skall säga: "Skall ni då inte frukta Honom (31) Detta är Gud, er Herre, Sanningen. Vad finns vid sidan av sanningen annat än lögn och misstag? Hur kan ni förmå er att vända den ryggen?" (32) Så går din Herres fördömande ord mot dem som trotsar Gud i uppfyllelse: de kommer inte att tro. (33) Säg: "Finns det bland dessa väsen, som ni sätter vid Guds sida, den som inleder skapelsen och därefter förnyar den?" Säg: "Gud inleder skapelsen och när tiden kommer skall Han förnya den. Hur förvirrade är inte era begrepp!" (34) Säg: "Finns det bland dessa väsen, som ni sätter vid Guds sida, någon som visar vägen till sanningen?" Säg: "Gud visar vägen till sanningen. Vem är det då riktigast att följa? Den som visar vägen eller den som inte finner vägen om han inte får vägledning? Hur är det fatt med ert omdöme?" (35) De flesta av dem lyssnar bara till antaganden; men antaganden kan aldrig bli en ersättning för sanningen. Gud har full kännedom om vad de gör. (36) Denna Koran kan inte ha ställts samman utan Guds medverkan; nej, [den har uppenbarats] för att bekräfta vad som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser], och för att ge en fast och klar form åt Guds lag, [uppenbarad] – ingen skall tvivla på detta – av världarnas Herre. (37) Och ändå säger de: "[Muhammad] har författat den." Säg: "Lägg då fram en med denna jämförbar sura och kalla [till er hjälp] dem som ni kan [kalla], andra än Gud, [för att intyga att] ni talar sanning." (38) Nej, de förkastar som lögn allt som ligger utanför deras kunskap och vars djupare mening de ännu inte förstår. De som levde före dem kallade också sanningen för lögn, och se hur slutet blev för dessa orättfärdiga [människor]! (39) Det finns bland ditt folk de som kommer att tro [på din förkunnelse] och det

finns de som inte kommer att tro; din Herre vet bäst vilka de är som stör ordningen och sprider fördärv [på jorden]. (40) Säg, om de beskyller dig för lögn: "Vad jag gör är mitt [ansvar] och vad ni gör är ert [ansvar]. Ni har ingen skuld till mina handlingar och jag har ingen skuld till era handlingar." (41) Det finns de bland dem som [låtsas] lyssna till dig; men kan du få de döva att höra, fastän de inte vill använda sitt förstånd (42) Och det finns de som ser på dig; men kan du visa dem vägen som är blinda för sanningen (43) Gud gör inte människorna den minsta orätt, men människorna gör sig själva orätt. (44) Den dag Han skall samla dem åter, [kommer det att förefalla dem] som om deras [liv på jorden] inte hade varat mer än en timme av en dag; [och] de kommer att känna igen varandra. Förlorarna är de som ansåg att mötet med Gud var en lögn och som avvisade [Guds] vägledning. (45) Vare sig Vi låter dig se något av det Vi har lovat [förnekarna] eller Vi låter dig dö [innan straffet når dem], skall de föras åter till Oss, och Gud är vittne till [allt] vad de gör. (46) TILL VARJE folk har [Vi sänt] ett sändebud och när sändebudet har kommit [till sitt folk], skall rättvisa domar avkunnas över dem och ingen skall tillfogas orätt. (47) Och [förnekarna av sanningen] frågar: "När skall detta löfte [uppfyllas], om ni talar sanning?" (48) Säg [Muhammad]: "Jag kan inte [hindra att] ont drabbar mig eller [utverka att] goda och nyttiga ting kommer på min lott, om det inte är Guds vilja [att så sker]. För alla människor är en frist utsatt och de kan varken förkorta den eller förlänga den, ens med ett ögonblick, när den har löpt ut." (49) Säg: "Vad tror ni? Vare sig Hans straff drabbar er om natten eller om dagen, vad i detta [straff är det som] gör de obotfärdiga syndarna angelägna att få pröva det? (50) Skall ni tro på det sedan det väl har drabbat [er] - det som ni [trodde var en tom hotelse och därför med ironi] begärde att det genast skulle drabba er?" - (51) Därefter skall det sägas till dem som begick orätt: "Pröva på det straff som skall vara i evighet! Är inte detta den [rättvisa] lönen för era handlingar?" (52) De frågar dig: "Är då allt detta [verkligen] sant?" Säg: "Ja, vid min Herre och Gud! Det är sant och ni kan ingenting göra för att kullkasta [Guds beslut]!" (53) Om den som har begått svår orätt ägde jordens alla rikedomar skulle han helt säkert erbjuda allt detta för att köpa sig fri [på Domens dag]; och när sådana människor ser straffet [som väntar dem], kommer de att önska att de kunde ge fullt uttryck åt sin ånger. Men de skall få en rättvis dom och ingen orätt skall tillfogas dem. (54) Allt i himlarna och på jorden tillhör förvisso Gud; och Guds löfte [om uppståndelse och dom] är sanning. Men de flesta [människor] kan inte fatta detta. (55) Han skänker liv och Han skänker död och ni skall [alla] föras åter till Honom. (56) MÄNNISKOR! Ni har nu fått ta emot förmaningar och varningar från er Herre och en läkedom mot det [onda] som bor i människors bröst, och vägledning och

nåd för dem som tror. (57) Säg: "Gläds över dessa Guds gåvor och över Hans barmhärtighet, som är förmer än [de rikedomar] ni kan samla!" (58) Säg: "Vad anser ni om det som Gud har låtit komma er till del för er försörjning, om vilket ni säger att [något] är förbjudet och [något] tillåtet?" Säg: "Har Gud gett er tillstånd [till detta] eller tillskriver ni Gud vad ni [själva] tänker ut?" (59) De som tänker ut lögner om Gud, vad tror de [skall hända dem] på Uppståndelsens dag? Guds nåd flödar över människorna, men de flesta av dem visar ingen tacksamhet. (60) [MUHAMMAD!] Vilken fråga din uppmärksamhet än riktas mot och vilka Guds ord du än läser ur Koranen och vilket arbete ni [människor] än ägnar era krafter åt - är Vi vittne till allt [från den stund] då ni griper er an med det. Inte ens [vad som motsvarar] ett stoftkorns vikt, på jorden eller i himlen, är dolt för din Herre och ingenting finns, varken mindre eller större än detta, som inte [är inskrivet] i [Guds] öppna bok. (61) Helt visst skall de som är nära Gud aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem, (62) de som tror och ständigt har Honom för ögonen. (63) Till dem är budskapet [om lycka] i detta liv och evig salighet riktat. Ingenting kan rubba Guds löfte. Detta är den stora, den lysande segern. (64) Och sörj inte över vad de säger som finner på lögner om Gud! Honom tillhör all makt och all ära.. Han är Den som hör allt, som vet allt. (65) ALLA varelser i himlarna och på jorden tillhör Gud. Men vad följer då de som vid sidan av Gud anropar [dem som de påstår vara Hans] medhjälpare? De följer ingenting annat än lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra]. (66) Det är Han som har skapat natten för er, så att ni under den får vila, och dagen, för att ni skall kunna se klart. I detta ligger helt visst ett budskap till dem som lyssnar. (67) De säger: "Gud har [avlat] en son." Nej, stor är Han i Sin härlighet! Han är Den som är Sig själv nog; allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär är Hans. Ingenting bemyndigar er [att påstå] detta. Ni säger alltså om Gud det som ni inte kan veta (68) Säg: "Det skall inte gå dem väl i händer som sätter ihop lögner om Gud." (69) [De får] njuta av detta livets goda - sedan skall de föras åter till Oss och Vi skall låta dem utstå ett strängt straff för deras envisa förnekande av sanningen. (70) BERÄTTA för dem om Noa, som sade till sitt folk: "Om ni, mitt folk, inte kan tåla att jag vistas [bland er] och förkunnar Guds budskap, [skall ni veta att] jag sätter min lit till Gud. Besluta nu i samråd vilka åtgärder ni vill vidta [mot mig] och [ropa på dem som ni tror vara] Guds medhjälpare. Hys inga betänkligheter - nej, sätt er plan i verket utan att ge mig uppskov! (71) Men om ni vänder ryggen [åt mina varningar, tänk då på att] jag inte begär någon lön av er; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud, och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig Hans vilja." (72) Men de beskyllde honom för lögn. Och så räddade Vi honom och dem som följde honom i arken och lät

dem ta jorden i besittning [efter dem] som påstod att Våra budskap var lögn och som Vi lät drunkna [i vattenmassorna]. Se där hur slutet blev för dem som varnades [förgäves]! (73) EFTER HONOM sände Vi [flera] sändebud, [var och en] till hans [eget] folk, med klara bevis [om sanningen]. Men [människorna] ville inte tro på det som de förut hade avfärdat som lögn. Så förseglar Gud syndarnas hjärtan. (74) Därefter lät Vi Moses och Aron bege sig till Faraos och hans stormän med Våra tecken; men de var högmodiga människor, ovilliga att göra bot och bättra sig. (75) Och när sanningen från Oss nådde dem, sade de: "Uppenbart är detta [ingenting annat än] bländande och förhävande vältalighet!" (76) Moses sade: "Talar ni [så] om sanningen när den når er? Är detta förhävande vältalighet? Det går inte dem väl i händer som bedriver trolldom!" (77) [Då] sade de: "Har du kommit för att förmå oss att överge våra fäders tro och deras seder, så att ni båda kan göra er till herrar här i landet? Vi tror inte på er." (78) Faraos gav befallningen att alla fullärda trollkarlar skulle föras inför honom! (79) Och när trollkarlarna kom sade Moses till dem: "Kasta nu vad det är ni vill kasta!" (80) Och när de kastade [sina stavar och förvände synen på människorna], sade Moses: "Det som ni har utfört här är trolldomskonster, vars verkningar Gud skall omintetgöra - Gud gynnar inte dem som vill störa ordningen och sprida fördärv [på jorden]. (81) Med Sina ord visar Gud att sanningen är sanning, hur förhatlig denna än är för de obotfärdiga syndarna." (82) Av rädsla för förföljelser från Faraos och stormännens sida förklarade sig bara ett fåtal bland Moses folk tro på honom. Faraos utövade förvisso stor makt på jorden och hans övermod kände inga gränser. (83) Och Moses sade: "Lita till Gud, mitt folk, om ni tror på Honom och om ni har underkastat er Hans vilja [helt och fullt]!" (84) De svarade: "Vi litar helt till Gud", och de bad: "Herre, gör oss inte till [Dina redskap om] Du sätter dessa onda människor på prov; (85) rädda oss av nåd från dessa förnekare av sanningen!" (86) Och Vi ingav Moses och hans broder att låta sitt folk i Egypten inrätta bostäderna [så att bönen kunde förrättas där och orientera dem] i böneriktningen och uppmana dem att förrätta bönen [i hemmen] och [befallde Moses] att förkunna för de troende det glada budskapet ["Guds hjälp är nära"]. (87) Och Moses bad: "Herre! Prakt och rikedomar har Du skänkt Faraos och hans stormän i denna värld, och till följd därav, Herre, driver de [människor] bort från Din väg. Utplåna [därför] deras rikedomar, Herre, och låt deras hjärtan hårdna så att tron inte kan nå dem förrän de ser det plågsamma straff [som väntar dem]." (88) Faraos gav befallningen att alla fullärda trollkarlar skulle föras inför honom! (79) Och när trollkarlarna kom sade Moses till dem: "Kasta nu vad det är ni vill kasta!" (80) Och när de kastade [sina stavar och förvände synen på människorna], sade Moses: "Det som ni har utfört här är trolldomskonster, vars verkningar Gud skall

omintetgöra – Gud gynnar inte dem som vill störa ordningen och sprida fördärv [på jorden]. (81) Med Sina ord visar Gud att sanningen är sanning, hur förhatlig denna än är för de obotfärdiga syndarna.” (82) Av rädsla för förföljelser från Faraos och stormännens sida förklarade sig bara ett fåtal bland Moses folk tro på honom. Faraos utövade förvisso stor makt på jorden och hans övermod kände inga gränser. (83) Och Moses sade: ”Lita till Gud, mitt folk, om ni tror på Honom och om ni har underkastat er Hans vilja [helt och fullt]!” (84) De svarade: ”Vi litar helt till Gud”, och de bad: ”Herre, gör oss inte till [Dina redskap om] Du sätter dessa onda människor på prov; (85) rädda oss av nåd från dessa förnekare av sanningen!” (86) Och Vi ingav Moses och hans broder att låta sitt folk i Egypten inrätta bostäderna [så att bönen kunde förrättas där och orientera dem] i böneriktningen och uppmana dem att förrätta bönen [i hemmen] och [befalld Moses] att förkunna för de troende det glada budskapet [”Guds hjälp är nära”]. (87) Och Moses bad: ”Herre! Prakt och rikedomar har Du skänkt Faraos och hans stormän i denna värld, och till följd därav, Herre, driver de [människor] bort från Din väg. Utplåna [därför] deras rikedomar, Herre, och låt deras hjärtan hårdna så att tron inte kan nå dem förrän de ser det plågsamma straff [som väntar dem].” (88) [Gud] sade: ”Er bön är hörd! Håll er [nu] till den raka vägen och gå inte med de [okunniga] som inte vet [vart de är på väg]!” (89) OCH VI förde Israels barn genom havet, förföljda av en förbittrad Faraos och hans armé; och när [de framvällande] vattenmassorna hotade att dränka honom ropade han: ”Jag tror att ingen gud finns utom Den som Israels barn tror på, och jag är en av dem som underkastar sig Hans vilja!” (90) [Gud sade:] ”Nu [tror du]! Förut trotsade du Mig och var en av dem som stör ordningen och sprider fördärv [på jorden]! (91) Din kropp skall Vi rädda idag för att göra dig till ett tecken för dina efterkommande, även om många människor är likgiltiga för Våra tecken.” (92) Och så lät Vi Israels barn inrätta sig på goda och sunda boplatser och skänkte dem det som var gott och hälsosamt för deras försörjning. Och först sedan kunskapen hade kommit till dem [genom uppenbarelsen av Tora] uppstod skiljaktiga meningar bland dem; men i allt det som de var oense om skall Gud döma mellan dem på Uppståndelsens dag. (93) OM DU skulle känna tveksamhet inför något av det som Vi har uppenbarat för dig, fråga då dem som läser den Skrift [som uppenbarades] före din tid och [du skall se att] vad du har fått ta emot från din Herre är sanningen; hys därför inte minsta tvivel om detta! (94) Och förneka [ingenting av] Guds budskap; [annars] kommer du att höra till förlorarna. (95) De mot vilka din Herres [fördömande] ord besannas kommer inte att tro – (96) Även om alla tecken visar sig för dem – förrän de får se det plågsamma straff [som väntar dem]. (97) Det fanns inte ett [enda] folk [bland dem som Vi straffade i gångna tider], som ångrade sina

synder och] blev troende och vars tro gagnade dem, utom Jonas folk. När de omvände sig skonade Vi dem från det förnedrande straff i denna värld [som väntade dem] och Vi lät dem glädjas [åt livet] ännu en tid. (98) Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du [Muhammad] påtvinga människorna tron (99) Nej, ingen kommer till tro utan Guds vilja – och Han hopar straff och skam över dem som inte vill använda sitt förstånd [för att tänka över Guds budskap]. (100) Säg: "Begrunda allt det som himlarna och jorden rymmer!" – Men vilken nytta har människor som inte vill tro av budskap och varningar (101) Kan de vänta något annat än samma olycksöde som drabbade deras föregångare? Säg: "Vänta då [på det som skall komma]! Jag skall vänta med er." (102) Till sist [när straffet faller över förnekarna av sanningen] räddar Vi Våra sändebud och de troende; det är för Oss något ovillkorligt att de troende räddas! (103) SÄG [Muhammad]: "Om ni, människor, tvekar om [det verkliga innehållet i] min tro [bör ni veta att] jag inte dyrkar dem som ni dyrkar vid sidan av Gud; jag dyrkar Gud som [en dag] skall låta er dö. Och jag har blivit befalld att vara en av de [sanna] troende." (104) Ge dig därför av hela din själ hän åt den rena, ursprungliga tron och var inte en av dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. (105) Och anropa inte i Guds ställe dem som varken kan gagna eller skada dig; om du gjorde detta skulle du bli en av dem som begår svår orätt mot sig själva. (106) Om Gud låter en olycka drabba dig är Han den ende som kan avvärja den, och om Han vill skänka dig något gott kan ingen hindra detta goda [att nå dig]. Han skänker det till den Han vill av Sina tjänare. – Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet. (107) SÄG [Muhammad]: "Människor! Ni har nu nåtts av sanningen från er Herre. Den som låter sig ledas på rätt väg har själv [all] nytta av detta; och den som går vilse skadar därmed bara sig själv. Jag har inte blivit satt att vaka över er." (108) Följ vad som uppenbaras för dig [Muhammad]; och ha tålmod till dess att Guds dom faller. Han är den bästa domare. (109)

[KAPITEL 10](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 11](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 9»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)